

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320203249
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320203249.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Peter Duman, v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Marek Letkovský, správca úpadcu NAVIGRAF GROUP, s.r.o., Bratislava, Trenčianska 47, ICO: 46 354 620, správca so sídlom Bratislava, Legionárska 1/C, zastúpený advokátskou kanceláriou: LEGALSKILLS, s.r.o., Bratislava, Legionárska 1/C, IČO: 36 720 500, proti odporcovi: E. V., nar. XX.X.XXXX, adresa V., O. XXX, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., Bratislava, Miletičova 21, IČO: 50 491 300, o návrhu navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 26C/43/2020-73 zo dňa 25.5.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Odporcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a vo výroku II. odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 100%.

2. Rozhodnutie prvoinstančný súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 326 ods. 1 CSP a v časti o náhrade trov konania ust. § 255 ods. 1 CSP.

3. Rozhodnutie prvoinstančný súd vecne odôvodnil v podstate tým, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca hodnoverne neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, nakoľko sama skutočnosť, že podal žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty, voči ktorej sa žalovaný bráni, pričom súdne konanie v danej veci nie je právoplatne skončené, nemôže byť hodnoverným osvedčením dôvodnosti a trvania nároku. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Nie je možné zasiahnuť do majetkových práv subjektu, hoci len zriadením záložného práva v prípade, ak základ nároku nie je minimálne osvedčený. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Súd ďalej konštatoval, že žalobca neosvedčil také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, alebo iné konanie žalovaného, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery, pričom ide o jednu zo základných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Predpokladom je, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Týmto spôsobom sa tak má posilniť, okrem iného, vymožitelnosť pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní. Dodal, že pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahov

do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie, nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer. Súd by mal teda aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie má súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal žalobca súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie, ktoré dôkazy však v danom prípade absentujú.

4. Prvoinštančný súd uzavrel, že žalobca podaným návrhom neosvedčil zákonné predpoklady, zároveň neosvedčil ani obavu z výkonu exekúcie, keďže neosvedčil, že by žalovaný robil faktické a právne úkony smerujúce s zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie svojho majetku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, pričom uplatnil odvolacieho dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom žiadal priznanie náhrady trov konania aj za odvolacie konanie vo výške 100%.

6. Prioritne poukázal na to, že rozhodnutie je svojvoľné, nedostatočne odôvodnené a súd sa nedostatočne zaoberal predloženými dôkazmi, vrátane ustálenej právnej praxe a označenej judikatúry. Čo sa týka preukázania dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, navrhovateľ uviedol, že proti odporcovi sa v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. sp. zn. 37Cbi/10/2018 domáha zaplatenia nároku v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý je špecifickou zákonnou sankciou za oneskorené podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu vo forme zmluvnej pokuty kreovanej zákonom vo výške 12.500,- Eur. V predmetnom súdnom konaní bola predložená replika a duplika a očakáva sa vytyčenie pojednávania. K samotnému nároku uplatňovanému v tomto súdnom konaní uviedol, že správca preukázal, že najneskôr k 31.12.2014 bol úpadca v úpadku a odporca mal a mohol túto skutočnosť zistiť najneskôr k 31.3.2015, čo je dátum na podanie daňového priznania a zostavenie riadnej účtovnej uzávierky za rok 2014. Odporca ale návrh na vyhlásenie konkurzu nepodal vôbec, návrh bol podaný až zo strany jeho veriteľa 28.6.2016. Je tak zrejmé, že žalovaný nesplnil zákonnú povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu v lehote 30 dní od zistenia úpadku a preto žalobca považuje ním uplatnený nárok za dôvodný. Odporca sa v doterajšom priebehu daného súdneho konania bránil iba vágnymi a všeobecnými tvrdeniami bez relevantných podkladov. Z riadnej účtovnej uzávierky úpadcu za rok 2014 vyplýva, že hodnota jeho majetku je 1.414.384,- Eur, hodnota záväzkov 2.155.867,- Eur, hodnota vlastného imania 741.483,- Eur, hodnota spolu vlastné imanie a záväzky je vo výške 1.414.384,- Eur, čiže suma presne sa rovnajúca hodnote majetku, čo je samé osebe neštandardné, keďže taká situácia vzbudzuje podozrenie, že účtovná závierka bola zostavená účelovo tak, aby majetok nebol nižší, ako hodnota uvedená v riadku c24. Ako dôkaz k tomuto odvolateľ pripojil účtovnú závierku úpadcu za rok 2014. Skutočnosť, že táto závierka bola zostavená až dňa 11.8.2015, ide na ťarchu žalovaného, ktorý bol jediným konateľom. Možno teda uzavrieť, že ak by si žalovaný vykonával svoje povinnosti konateľa riadne, úpadok by zistil podstatne skôr. Navrhovateľ má tiež za to, že uvedená účtovná závierka úpadcu za rok 2014 neodráža verne skutočnú hospodársku situáciu úpadcu. Veriteľ úpadcu Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. leasingovú zmluvu vypovedal ku dňu 27.5.2014, kedy úpadca stratil všetky oprávnenia k predmetnému stroju a nebol oprávnený evidovať ho vo svojich účtovných záznamoch ako majetok (hodnota stroja 825.000,- Eur vyplýva z leasingovej zmluvy). Ako dôkaz k tomuto odvolateľ pripojil leasingovú zmluvu a výpoveď leasingovej zmluvy. Z prihlásených pohľadávok do konkurzu vyplýva, že veriteľ SENSE ENTERPRISES Ltd. evidoval voči úpadcovi k 31.12.2013 platnú pohľadávku vo výške 186.000,- Eur, veriteľ Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. evidoval voči úpadcovi k 15.5.2014 splatnú pohľadávku vo výške 852.000,- Eur a veriteľ ČSOB, a.s. evidoval k 8.7.2014 voči úpadcovi pohľadávku vo výške 14.684,05 Eur. Ako dôkaz v tejto časti navrhovateľ pripojil prehľad prihlásených veriteľov, vyčíslenie pohľadávky ČSOB, prihlášku do konkurzu SENSE ENTERPRISES Ltd. Z uvedených skutočností navrhovateľ vyvodil, že už v čase skončenia leasingovej zmluvy s veriteľom Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. sa úpadca nachádzal v úpadku, keďže jeho vtedy splatné záväzky presahovali sumu 1.000.000,- Eur, hoci majetok v danom čase bol maximálne v hodnote 589.384,- Eur, pretože je zrejmé, že úpadca nemal žiadny podklad na to, aby predmetný stroj uviedol ako svoj

hmotný majetok do účtovnej uzávierky k 31.12.2014, pretože leasingová zmluva zanikla skôr. Na základe uvedeného podľa navrhovateľa je nepochybné, že hodnota majetku úpadcu deklarovaná v účtovnej uzávierke pomerne výrazne presahovala skutočnú hodnotu jeho majetku. Z uvedeného a predložených dokladov podľa navrhovateľa je možné usudzovať, že nárok uplatnený žalobcom voči žalovanému v konaní pod sp. zn. 37Cbi/10/2018 na konkurznom súde je dôvodný a preto je namieste poskytnúť mu ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Navrhovateľ pritom nemá vedomosť o inom majetku žalovaného ako sú nehnuteľnosti uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pričom vlastníctvo iného majetku odporcu nevyplýva z verejne dostupných zdrojov, ktorým je predovšetkým obchodný register. S poukazom na ust. § 343 ods. 3 CSP navrhovateľ zdôraznil, že právoplatnosť súdneho rozhodnutia je nevyhnutná a predpokladaná na výkon záložného práva, a nie na jeho zriadenie a teda to, že súdne konanie v danej veci nie je právoplatne skončené, nemôže byť dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pokiaľ má súd za to, že na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné právoplatné rozhodnutie týkajúce sa základu nároku, navrhovateľ má za to, že ide o nesprávne právne posúdenie veci a tvrdenie v rozpore s judikatúrou, ako aj samotným účelom zabezpečovacieho opatrenia.

7. V ďalšej časti odvolania sa navrhovateľ venoval danosti obavy, že exekúcia bude ohrozená. Zdôraznil, že podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nie je preukázanie snahy žalovaného scudzíť nehnuteľnosť, stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť. Zbavovanie, ani znižovanie majetku žalovaným nie je podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Navrhovateľ preukázal, že je tu obava, že odporca sa bude vyhýbať plneniu svojich povinností tak, ako tomu bolo napríklad v súdnom konaní 1Cbi/22/2017 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Skutočné zbavovanie sa majetku, resp. jeho znižovanie odporcom nie je podmienkou na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, čo podľa odvolateľa potvrdzuje aj ním poukázaná judikatúra vo veci Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014 a 17Co/255/2016, Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/44/2015. Odvolateľ následne zdôraznil, že pokiaľ súd dospel k záveru, že na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné preukázať konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, alebo iné konanie žalovaného, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Odvolateľ má za to, že ide o nesprávne právne posúdenie veci a tieto závery sú v rozpore s ustálenou judikatúrou.

8. Na preukázanie tvrdení, že odporca sa vyhýbal plneniu svojich povinností aj v iných konaniach poukázal na (bližšie nekonkretizované) správanie odporcu počas súdneho konania na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 1Cbi/22/2017, ktoré vzbudzuje odôvodnenú obavu, že odporca sa bude vyhýbať dobrovoľnému plneniu si povinností. Odôvodnenú obavu navrhovateľ preukazoval aj tým, že na LV č. XXX pre kat. úz. V. je k nehnuteľnostiam už teraz evidované predbežné opatrenie nariadené Okresným súdom Galanta s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe návrh iného subjektu. V tejto súvislosti ako dôkaz označil LV č. XXX kat. úz. V. a súdny spis Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1Cbi/22/2017. Zdôraznil, že keďže predbežné opatrenie v roku 2015 bolo dôvodné a do dnešného dňa dôvody nepominuli, považuje preto za logické preukázanie dôvodov na riadenie zabezpečovacieho opatrenia aj v tomto konaní, čo je v súlade s princípom predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a právnej istoty.

9. Pokiaľ ide o primeranosť zásahov do majetkových pomerov dlžníka, navrhovateľ poukázal na to, že v tomto konaní sa rozhoduje iba o nariadení zabezpečovacieho opatrenia a jeho nariadením odporca nebude žiadnym spôsobom obmedzený v užívaní predmetných nehnuteľností a teda nie je možné hovoriť o akomkoľvek neprimeranom zásahu do majetkových pomerov odporcu, ktorý má nakladanie s nehnuteľnosťami už teraz obmedzené a to prakticky v širšom rozsahu ako navrhuje navrhovateľ, ktorý žiada len zriadenie záložného práva. Odporca aj naďalej môže nehnuteľnosti užívať. Z uvedeného dôvodu nie je možné hovoriť o akejkoľvek nerovnováhe s prihliadnutím na hodnotu nehnuteľnosti v porovnaní s hodnotou vymáhanej pohľadávky. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/1/2018. Dodal, že navrhovateľ sa snažil zabezpečiť aj nehnuteľnosť alebo hnutelný majetok v nižšej hodnote ako nehnuteľnosti uvedené na LV č. XXX, pričom žiadený takýto majetok nenašiel. Pokiaľ jediným známym majetkom odporcu je nehnuteľnosť vyššej hodnoty ako uplatňovaný peňažný nárok, ktorý má byť zabezpečený, nemôže to byť na ťarchu navrhovateľa.

10. Odporca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP potvrdiť.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na odvolanie žalobcu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočností osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia alebo bolo dôvodné návrh na jeho nariadenie zamietnuť.

13. Podľa § 343 ods. 1, 2 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2).

14. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1).

16. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

17. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd môže na návrh zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na veciach, právach, alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka veriteľa právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra.

19. Základným účelom zabezpečovacieho opatrenia, je dosiahnutie reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobcu), teda navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia - potencionálneho oprávneného v exekučnom konaní. Základným predpokladom vydania zabezpečovacieho opatrenia je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu potom zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

21. V predmetnej právnej veci sa žalobca domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva k označeným nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovaného z dôvodu, že si voči žalovanému v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. v spore pod sp. zn. 37Cbi/10/2018 uplatnil peňažnú pohľadávku vo výške 12.500,- Eur titulom zmluvnej pokuty v zmysle ust. § 11 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Obavu z ohrozenia exekúcie odôvodňoval tým, že žalovaný sa vyhýba danému konaniu, pričom na jeho nehnuteľnostiach už je poznámka o nariadení viacerých neodkladných opatrení, ktorými bolo žalovanému zakázané s danými nehnuteľnosťami nakladať. Žalovaný s nariadením zabezpečovacieho opatrenia nesúhlasí, nakoľko pohľadávku žalobcu uplatnenú v spore sp. zn. 37Cbi/10/2018 neuznáva a tiež z dôvodu, že žalobca neosvedčil dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie.

22. Základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, sú vzhľadom na subsidiárne použitie ustanovení o neodkladnom opatrení, osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami a rovnako aj navrhovateľom osvedčená obava z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti). Ďalej je dôležitým skúmať, či účinky požadovaného zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality).

23. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku - t.j. v tomto prípade existencie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neprichádza do úvahy. Súd teda nemôže nariadiť zabezpečovacie opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia uplatnený peňažný nárok žalobcu javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Súd je povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je tvrdenie žalobcu o existencii peňažnej pohľadávky voči žalovanému z objektívneho hľadiska presvedčivé a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konkrétnom prípade podmienené. Hodnoverné osvedčenie existencie peňažného nároku musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti danosti takéhoto nároku je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jeho neexistencie. Zároveň musí mať súd prvej inštancie dostatočne osvedčenú obavu z ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie danej peňažnej pohľadávky, ako aj určitú mieru proporcionality medzi požadovaným zabezpečovacím opatrením a výškou uplatnenej peňažnej pohľadávky.

24. Súd prvej inštancie v preskúmanom uznesení odôvodnil zamietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v podstate tým, že navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, nakoľko samotná skutočnosť, že podal žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty voči ktorej sa žalovaný bráni, pričom súdne konanie nie je právoplatne skončené, nemôže byť hodnoverným osvedčením dôvodnosti a trvania nároku, ale aj tým, že navrhovateľ neosvedčil také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku a tiež porušením zásady primeranosti zásahov do majetkových práv odporcu vo vzťahu k zabezpečovanej pohľadávke. Je potrebné uviesť, že uvedené závery prvoinštančného súdu v odôvodnení preskúmaného uznesenia sú opätovne odôvodnené iba všeobecne a nekonkrétne a prvoinštančný súd svoj myšlienkový postup uvedený k týmto záverom dostatočným spôsobom nevysvetlil.

25. Prioritne odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného princípu, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany (medzi ktoré v zmysle § 149 CSP patria aj skutkové tvrdenia, či popretia skutkových tvrdení protistrany a návrhy na vykonanie dôkazov), ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (tzv. novôt) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok taxatívne vymenovaných v § 366 písm. a) až d) CSP (ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). Navrhovateľ pritom žiadnu z uvedených podmienok pre uplatnenie novôt až v odvolacom konaní netvrdil a ani nepreukázal. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na novoty uplatnené navrhovateľom až v podanom odvolaní (najmä skutkové tvrdenia týkajúce sa účtovnej uzávierky odporcu ako úpadcu, za rok 2014, ktorá bola zároveň navrhnutá ako dôkaz, leasingovej zmluvy LZC/14/00039 z 15.11.2013 a jej výpovede,

ktoré boli zároveň navrhnuté ako dôkaz, ako aj navrhnuté dôkazy - prehľad prihlásených veriteľov, vyčíslenie pohľadávky ČSOB, prihláška do konkurzu SENSE ENTERPRISES Ltd.), nemohol prihlásiť. V tejto súvislosti sa žiada dodať, že v zmysle § 326 CSP bolo povinnosťou navrhovateľa už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uviesť opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená a skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

26. Predmetným zabezpečovacím opatrením sa navrhovateľ domáha ochrany svojho nároku uplatneného v konaní pred Okresným súdom Bratislava I., č.k. 37Cbi/10/2018 na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12.500,- Eur kreovanej zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v § 11 ods. 2, z titulu porušenia povinnosti odporcu ako štatutárneho orgánu - jediného spoločníka a konateľa dlžníka (úpadcu NAVIGRAF GROUP s.r.o. Bratislava) podať návrh na vyhlásenie konkurzu do 30 dní odkedy sa dozvedel, alebo pri zachovaní odbornej starostlivosti mohol dozvedieť o svojom predĺžení. Je potrebné prisvedčiť tvrdeniu odvolateľa, že podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nie je právoplatné rozhodnutie týkajúce sa základu nároku, súd prvej inštancie napokon takýto záver ani neprijal. Správne ale ustálil, že samotná skutočnosť, že navrhovateľ podal žalobu o zaplatenie danej peňažnej sumy, ktorý nárok odporca popiera, pričom predmetné súdne konanie nie je právoplatne skončené, nemôže byť samo o sebe osvedčením dôvodnosti a trvania nároku. Keďže podľa navrhovateľom účinne osvedčeného (s výnimkou neprípustných novôt) nie je možné, aby súd prijal záver, že miera pravdepodobnosti danosti jeho nároku na predmetnú peňažnú pohľadávku voči odporcovi v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, je v tomto štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jeho neexistencie, je potrebné ustáliť, že navrhovateľ hodnoverným spôsobom neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ako to napokon správne ustálil prvoinštančný súd v preskúmanom uznesení.

27. Ďalšou podmienkou nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v zmysle cit. § 343 ods. 1 CSP je osvedčenie obavy, že prípadná budúca exekúcia bude ohrozená. Správny je pritom názor navrhovateľa, že priamo zbavovanie sa, či zmenšovanie majetku odporcom nie je podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Zákonnou podmienkou je ale osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Pokiaľ odvolateľ v tejto súvislosti bez bližšej konkretizácie poukazuje na správanie sa žalovaného počas súdneho konania vo veci Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1Cbi/22/2017, všeobecne správanie sa odporcu v inom súdnom konaní nemôže v zásade objektívne podmieniť vznik obavy, že exekúcia bude ohrozená, resp. že sa bude vyhýbať dobrovoľnému splneniu svojich povinností. V odvolaní proti predchádzajúcemu rozhodnutiu Okresného súdu Galanta č.k. 26C/43/2020-16 zo dňa 8.9.2020 odporca pritom poukázal na to, že pokiaľ sa v predmetnom konaní pred Okresným súdom Bratislava I. nezúčastnil pojednávani, o odročenie pojednávania bolo riadne požiadané z dôvodu preukázaného zlého zdravotného stavu odporcu, na odporúčanie ošetrojúcej lekárky. Rozhodnutím súdu o nariadení predbežného opatrenia o zákaze nakladania s dotknutými nehnuteľnosťami odporcom z roku 2015 (viď poznámka v LV), nie je súd pri rozhodovaní v tejto veci o nariadení zabezpečovacieho opatrenia viazaný.

28. Napokon je potrebné prisvedčiť tiež záverom súdu prvej inštancie, že v prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je potrebné rešpektovať zásadu proporcionality teda, aby účinky požadovaného zabezpečovacieho opatrenia neobmedzili povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Predmetné navrhnuté zabezpečovacie opatrenie je neproporcionálne vo vzťahu k zabezpečovanému záväzku vo výške 12.500,- Eur, keď hodnota súboru vyššie vymenovaných nehnuteľností, ktorých sa má záložné právo týkať, vzhľadom na ich rozsah, musí už len podľa hrubého odhadu niekoľkonásobne uvedenú sumu presahovať. Navrhovateľovi nič nebránilo navrhnuť zriadenie záložného práva iba na niektoré hodnotovo proporčne primerané nehnuteľnosti zapísané na predmetnom LV č. XXX pre kat. úz. V.. Súd by tiež mohol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu prekračujúcom primeranosť zamietnuť a v zvyšnom rozsahu návrhu vyhovieť, čo ale v danom prípade pre nesplnenie podmienok pre jeho nariadenie podľa vyššie uvedeného, neprichádzalo do úvahy.

29. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom potrebné uzavrieť, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predmetného zabezpečovacieho opatrenia, keď navrhovateľ hodnoverným spôsobom neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému žiadal poskytnúť ochrana, ani nepreukázal dôvodnosť reálnej obavy, že prípadná budúca exekúcia bude ohrozená (princíp opodstatnenosti), navyiac ním

navrhnutý rozsah zabezpečovacieho opatrenia je v rozpore s princípom proporcionality. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne preskúmaným uznesením návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu zamietol.

30. S odkazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výrokoch (včítane správneho výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania) potvrdil.

31. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

32. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. V odvolacom konaní bol plne úspešný odporca a preto podľa citovaných ustanovení odporcovi vzniklo právo na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odvolací súd preto odporcovi, v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, priznal náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).